818/09

Den 22. april 2009 blev i sag nr. 75.083:

xxxxx xxxxxxx
xxxxx xxxxxxxxxxxx x
xxxx xxxxxxxx xxxx

mod

TrygVesta Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har årsrejseforsikring i TrygVesta Forsikring A/S, klager over selskabets kilometergodtgørelse i forbindelse med en anmeldt tilskadekomst under rejse til Frankrig.

Klageren har i redegørelse vedlagt klageskrivelse af 17/11 2008 anført:

> "Tvisten med forsikringsselskabet angår spørgsmålet om opgørelsen af tabet ved kørsel i egen bil.
>
> Forsikringsselskabet har kun villet erstatte det kørte antal kilometer med et beløb pr. kilometer på kr. 1,83 svarende til det beløb skattevæsenet for 2008 vil godkende fradraget for udgifter ved erhvervsmæssig anvendelse af egen bil uden dokumentation for udgiftens størrelse for de indkomstopgørelsen for de erhvervsdrivende, som kører mere end 20.000 km. pr. år.
>
> Efter min opfattelse bør erstatningsbeløbet mindst udgøre kr. 3,47 pr. km. svarende til det beløb skattevæsenet tillader fradraget ved indkomstopgørelsen for de personer, der erhvervsmæssigt anvender egen bil, men som kører under 20.000 km pr. år, uden dokumentation for udgiftens faktiske størrelse.
>
> Begrundelsen for dette standpunkt er indlysende: der er mellem parterne enighed om, at det kørte antal kilometer, der skal erstattes, udgør 3.378 km. og der er derfor intet grundlag for at anvende den særlige sats, skattevæsenet arbejder med for personer, der årligt kører mere end 20.000 km.
>
> I øvrigt bemærkes, at udgangspunktet for erstatningsberegningen er det individuelle adækvate tab.

De satser skattevæsenet anvender, er fastsat af ligningsrådet og til dels politisk begrundet. Satserne er udtryk for en grov gennemsnitsregel og fastsat således, at langt de fleste skatteydere vil tilhøre den kategori, der kører mindre end 20.000 km om året, idet de fleste mennesker kører ca. 12 - 15.000 km årligt og kun personer med ekstraordinært stort kørselsbehov vil falde under den kategori, hvor man har ment fradraget burde beskæres.

At skattevæsenets satser er udtryk for en grov gennemsnitsregel og ikke udtryk for nogen reel udgift indses let, når man erindrer sig, at der indrømmes samme fradrag til den, der kører en lille billig bil, der måske kan køre 25 km pr. liter benzin, som der ydes den, der kører en dyrere bil, der - som min - kører ca. 7 km pr. liter benzin.

Når man erindrer sig udgangspunktet - det individuelle adækvate tab - er det klart, at skattevæsenets satser må anvendes med betydelig forsigtighed.

Det kan være praktisk at anvende dem, for derved at undgå en vidtløftig bevisførelse, men forsikringsselskabet anvendelse af minimumssatsen er uacceptabel og har ikke støtte i de faktisk foreliggende omstændigheder.

Hertil kommer, at en stor del af den aktuelle kørsel skete i Frankrig, hvor der skal betales motorvejsafgifter. Disse afgifter løber op i ikke ubetydelige beløb.

Forsikringsselskabet har heroverfor anført, at motorvejsafgifter 'ikke refunderes i henhold til betingelserne'. Det er ikke anført, hvilke betingelser, der hentydes til og der er ikke i det materiale, jeg har fået udleveret, anført noget om, at visse udgifter ikke anses som erstatningsberettigende.

Jeg har ikke ulejliget mig med nøjagtigt at opgøre mine udgifter i så henseende, men jeg synes nok der er grund til at henlede opmærksomheden på, at selv ved anvendelsen af den normale sats på kr. 3,47 pr. km. er der tale om en betydelig fordel for forsikringsselskabet.

Men dersom forsikringsselskabet foretrækker det, kan det ved syn- og skøn fastslås hvad udgifterne har været ved at anvende min bil, en Lexus af mærket LS 400, der fra ny koster over 1 mio. kr. på rejsen. Mit gæt er, at alene afskrivningerne vil vise sig at overstige skattevæsenets sats på 3,47 pr. km."

Selskabet har i svarskrivelse af 5/12 2008 til nævnet anført:

"Under henvisning til Ankenævnets henvendelse af 25. november 2008 og dermed fremsendte klage, kan vi oplyse, at tvisten alene går på, om kilometergodtgørelsen ved kørsel i egen bil skal opgøres på grundlag af den højeste eller laveste af statens takster.

Vores kunde plæderer for, at der skal gøres individuelle forudsætninger gældende ved afgørelsen, hvilket vi ikke er enige i.

Jeg vedlægger til orientering et sæt forsikringsbetingelser og henviser til afsnit 7.3.2, hvoraf bl.a. fremgår, at der ydes kilometergodtgørelse svarende til den, staten udbetaler ved tjenestekørsel over 20.000 km pr. år.

Vores kunde har ret i, at der ligger gennemsnitsbetragtninger til grund for satsen, der således tilgodeser den praktiske hverdag, og vi må fastholde, at der er gjort endeligt op med satsen i forsikringsbetingelserne, og skal disse sidesættes, må det alene være på grundlag af Aftalelovens § 36, hvilket vi på ingen måde finder, at der er belæg for.

Forsikringen omfatter ikke motorvejsafgifter.

Vi må således fastholde vores holdning."

Selskabets skrivelse har giver klageren anledning til i skrivelse af 22/1 2009 at fremkomme med følgende supplerende kommentarer:

"Overfor det indklagede selskabs seneste indlæg i sagen, hvori der som begrundelse for at nægte erstatning for størstedelen af de med kørsel med eget automobil forbundne udgifter henvises til de af selskabet i forsikringsbetingelserne for årsrejseforsikringer indførte ansvarsbegrænsningsbestemmelser, finder jeg anledning til at bemærke, at når henses til, at det i al fald ifølge selskabets vidtløftige reklamer og brochurer om rejseforsikringer loves fuld erstatning for tab i forbindelse med andre transportmidler, såsom flyvemaskiner, busrejser, tog eller skib uden at det samtidigt oplyses, at der for transport med eget automobil gælder væsentlige ansvarsbegrænsninger og som umiddelbart ikke ses at have nogen anden rationel begrundelse end den at spare selskabet for udgifter til erstatning for tab, der ellers måtte forekomme indlysende forpligtigende for selskabet.

Disse forsikringsbetingelser, som man henviser til - og som man også har nævnt i brochurematerialet, men uden at nævne noget om det konkrete indhold i disse bestemmelser - medsendes ikke i forbindelse med tegningen af forsikringen og heller ikke med policen.

Det er sikkert en praksis, som er resultat af moden overvejelse."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**7.3 Erstatning**
…
7.3.2
Erstatningen beregnes på grundlag af de dokumenterede udgifter, som er betalt for rejsen, og som ikke kan refunderes:
…
Kørsel i egen bil eller autocamper
Der ydes en kilometergodtgørelse svarende til den, staten udbetaler ved tjenestekørsel over 20.000 km pr. år."

Nævnet udtaler:

Med henvisning til de ovenfor gengivne forsikringsbetingelser kan nævnet ikke pålægge selskabet at yde klageren yderligere erstatning. Det af klageren anført kan ikke føre til et andet resultat. Nævnet bemærker, at hvis forsikringsbetingelserne ikke medfulgte policen, kunne klageren have rekvireret dem, da han måtte regne med, at sådanne fandtes.

Da motorvejsafgift ikke er omfattet af forsikringens dækningsomfang, kan nævnet ikke kritisere, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning herfor.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand

udskriften bekræftes

Henning Jønsson